

מסורת הש"ס

(א) וְלֹא-לְחַלְלָהּ (ב) עַיִן חוֹסֶה
מִיֶּדֶד יֵב: דִּהֵּה מִנִּשְׁנֵה
(ג) מִהֵּי־לָהּ יִמְיֵההּ קִדְשָׁה
עֲמוּס: מִיֶּדֶד בִּי דִהֵּה
מִשְׁקִיָּהוּ. (ד) בְּסִרְיֹת כֹּה־:
(ה) וְלֹא וְהִנֵּחַ וְהִיא
בְּחִסְפָּהּ פִּיבִי. (ו) מִשְׁמֹר
שִׁנְתָּה יִמִּי וְכֹל מִשְׁמֹר
כֹּה־לִּי. (ז) אֲחִמֹּר פִּרְשָׁה יֵב,
(ח) רִשִׁי־לִי (ט) עֲזִיב־כֹּה וְשִׁיב־
(י) עַיִן חוֹסֶה פִּי כֹה דִהֵּה
יִמְיֵההּ לִי. (יא) אִפְרָה מִיֶּדֶד.

אין דורשין פרק שני חגיגה

לא ידעא. כמה ימים יהיו לנשמומין. קמ"ל דרבי אלעזר מה חג
ההמנוח שבעה אף כאן שבעה: וזו ה'קיר כדורי מעשיך. חג
שבעות כחי: ה"ג חג הכא בזמן קצירה. קאמר ולאו חוגג וקוטר
בו אחא לאשמועינן: מכלל דפרווייהו כו'. מדקאמר רבי יוחנן

לא ידענא כמה קא משמע לן דרבי אלעזר א"ר אושעיא וריש לקיש אמר יוחנן הקציר איזוהי חג שאתה חוגג וקוצר בו הוי אומר זה עצרת אימת אילימא ביו"ט קצירה ביו"ט מי שרי אלא לאו לתשלומין א"ר יוחנן אלא מעתה חג האסיף אי זהו חג שיש בו אסיפה הוי אומר זה חג הסוכות אימת אילימא ביו"ט מלאכה ביו"ט מי שרי אלא חולו של מועד בחולו של מועד חולו של מועד מי שרי אלא חג הבא בזמן אסיפה הכא נמי חג הבא בזמן קצירה מכלל דתרווייהו סבירא להו דחולו של מועד אסור בעשיית מלאכה מנניה מילי דתנו רבנן זאת חג המצות תשמור שבעת ימים לימוד על חולו של מועד שאסור בעשיית מלאכה דברי רבי יאשיה רבי יוחנן אומר אינו צריך קל וחומר ומה ראשון ושביעי שאין קדושה לפניהן ולאחריהן אסור בעשיית מלאכה חולו של מועד שיש קדושה לפניהן ולאחריהן אינו דין שיהא אסור בעשיית מלאכה ששת ימי בראשית ויכיהו שיש קדושה לפניהן ולאחריהן ומותרין בעשיית מלאכה מה לששת ימי בראשית שאין בהן קרבן מוסף תאמר בחולו של מועד שיש בו קרבן מוסף ראש חדש יובח שיש בו קרבן מוסף ומותר בעשיית מלאכה מה לראש חדש שאין קרוי מקרא קדש תאמר בחולו של מועד שקרוי מקרא קדש הואיל וקרוי מקרא קדש דין הוא שאסור בעשיית מלאכה תניא אידך יכל מלאכה עבודה לא תעשו לימוד על חולו של מועד שאסור בעשיית מלאכה דברי ר' יוסי הגלילי רבי עקיבא אומר אינו צריך הרי הוא אומר יאלה מועדי ה' וגו' כמה הכתוב מדבר אם בראשון הרי כבר נאמר שבתון אם בשביעי הרי כבר נאמר שבתון הא אין הכתוב מדבר אלא בחולו של מועד ללמדך שאסור בעשיית מלאכה תניא אידך ששת ימים ית לה' מה שביעי עצור אף ששת ימים עצורין כה אף ששת ימים עצורין בכל מלאכה ת"ל י עצור בכל מלאכה ואין ששה ימים עצורין הכתוב אלא לחכמים לומר לך אי זה יום זו מלאכה אסורה ואי זו מלאכה מותרת: א לקיים את דברי האומרים עצרת אחר ומת אלכסא בלוד ונכנסו כל ישראל מן מפני שיום טוב של עצרת היה יו"ט ס"ד א אימא מפני שיום טובו היה לא קשיא השבת כאן ביום טוב שחל להיות בשבת: מנ"ה

ית.

כא א ב מ" פ"ו מהל'
י"ט הלכה א טור
ש"ע א"ח סי' תקל נרד
אלפס ריש מ"ק דף רעח.
ובד"א שם סי' א':
אנ"ש"ע א"ח סי' תי
סמ"א א':

גליון הש"ס

תשוב' ד"ה מה לר"ה וכו'
ה"מ למימר. ע"י תשובת
מהר"י בן ל"ג ס"ג סימן י"ג;

רבינו חננאל

ח"ר את תת המצות
 שמור לפניך על תולד של
 שמור שמר בעשית
 שמור שמר רבד ר יאשה
 כלומר אפרה תורה
 שורמחא את המצות עוד
 את תת המצות שמר
 למד לא ללמדך שכל
 שמר ימים צורכן
 שמר ר' (יוחנן) צורכן
 שמר ק"מ מרדק
 שמר ר' אהרן כל
 שמר כבוד לא העשר
 שמר על תולד של מרדק
 שמר בעשית מלכא
 דבר ר' גלילי ר' רע
 אמר כל אשכנזי ר' אהרן
 דא אומר לא מערבי ה
 קרדא קרד שמר כבוד
 דבר אביי ר' שמר
 ר' הוא אומר ר' שמר
 שמר שבתא אר בשמיני
 ר' הוא אומר כי
 השמיט שבתא דאין
 המצות שמר בער
 אכל תולד של מרדק
 שמר שמר מלכא
 דאמר שמר כבוד
 למכסא לומר אר
 תלמידי
 מורחנן (ר) צעז שחלה
 חורש ע"ש שר שמר
 אורחוס ע"ש שבת אורחוס
 ח"ר אורחוס אן
 אשם חלה שבת
 כר: ורשמי
 שמר חלה ע"ש שר
 אורחוס ע"ש שבת אחר
 השבת וביה אורחוס אן
 אשם חלה שבת אלא וימה
 אן שבתא חלה אר
 מחלש כליו ור' צורכן
 דבכעניא ור' אורחוס
 לקיט דבר אורחוס
 צעז חלה השבת ומורח
 אשם חלה שבת ע"ש
 שמר חלה השבת
 (מורחוס) שם חלה
 (שבת) ומורחוס כר ור' צורכן
 שבת וכונינ' אבל אן
 חלה חלה שמרע
 אורחוס חלה שמרע
 אורחוס חלה שמרע
 אורחוס חלה שמרע

(א) תכנן עד תחתי נטען
לדים ש"ך לעיל דף י"ז ע"א:

[illegible]

דמועד מדרבנן ולא כפירות רבינו שמואל שפירש בערבי פסחים (פסחים דף קח.) גבי כל המבזה את המועדות בטון עושה מלאכה בחנוכה"מ והא לימא דמדרבנן הו' וכדפי' והא דלמרמין (ט) גבי כותים ופיסוק ליה משום לפי עור לא חתן מכשול במלאכה דחוש"מ משום דסמך י"פספא וקדקה הו' והו' ליה דקוקין מודין בה: **מה** ראשון ושבועי ב' ה' הו' מלי למספרן מה להני שכן דבר האבד מיתסר אלף שאין זו ק"ו מגורו רק גלי מילתא בעתמלל מה שפיר' דמלאכה לו מיתסר רק דרבנן: **ראש** חורש (ויבא.) דשרי בעשיית מלאכה שכן אינו כ"ה דלא מיליג' דף כ: (ס) וגם אינו נאסר רק משום מהנהגה בערבי' וכי קאמר ברה"ה (דף עב.) משום בטול מלאכה לבס' דע"י ימים דרה"מ על ראש השנה מיירי אז נמי משום נשים דנוהגות שאלו לעשות מלאכה כדליתא בפירקי דרבי אליעזר י"ז סוף פרש"י במילה (דף עב:) **מה** לראש חודש שבין אינו קריי מקרא קדש. "הו' מלי למימר מה לחול המועד דליתא חתמי מוסף וקדושה לפניו ולאחריו: הסיף

קשיא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones